

І сукому наукається,
І свого не чурайтесь...
Т. ПЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Нью-Йорку:
BArclay 7-4125
УНСоюз: BArclay 7-5337

РІК LXIX Ч. 2. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 4-го СІЧНЯ 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 4, 1962 No. 2. VOL. LXIX.

УРЯД ПЛАНУЄ РЕОРГАНІЗАЦІЮ АРМІЇ

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ МАТИМЕ БІЛЬШУ КОНТРОЛЬ НАД ШЕФАМИ РІЗНИХ РОДІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ

Палм-Біч, Флорида. — 2-го січня президент Кеннеді почав наради про реорганізацію армії. Ці наради продовжуються і 3-го січня і в них беруть участь ще вісім президентів Ліндон Б. Джонсон, секретар оборони Роберт Мак-Намара, його заступник Росвелл Гланта, ген. Максвелл Д. Тейлор, який є військовим радником Президента. Один із запланованих проєктів має дати більшу контроль секретарю оборони над шефами різних технічних відділів, які досі втілювали велику самостійність у відношенні до генералів. Докладніші повідомлення про заплановані зміни будуть надані на кілях дня. В другому дії наради, що значить 3-го січня, в цих нарадах братимуть участь і шефи штабів окремих родів збройних сил, і тоді вирішуватимуться операційні і стратегічні питання на 1962-й рік. Реорганізація армії, яку створить окрему команду підлеглих, яка займатиметься справою дослідів і розвитку. Коли зорганізують таку команду, то вона перебере деякі функції окремих технічних відділів, які є очолювані своїми шефами. До цих технічних команд належать: артилерійська, кіннотармастерська, інженерська, хімічна, медична, транспортова і сигналізаційна. Колишній секретар оборони Роберт М. Ловетт заявив, що реорганізувати всі технічні команди можна тільки тоді, коли на це погодиться Конгрес. Дещо можна змінити і без згоди Конгресу, але основні зміни можна перевести тільки за згодою Конгресу. Іншою більшою інновацією має бути те, що планують зорганізувати персональний відділ, який матиме контроль над всіма військовими, крім військових літаків, правників і капеланів. Секретар оборони тепер матиме більшу контроль над тим, як відбуваються військові операції. Планують реорганізувати і окремі армійські одиниці. І так дивлячись, що складалася з трьох полків і нараховувала 15 000 воїнів, вже тепер складається з п'яти бойових частин і нараховує 14 000 воїнів. Секретар оборони Мак-Намара, перебуваючи урядом січня 1961-го року, починав до життя окрему комісію, яка мала виводити справу організації армії і передати йому до вирішення. Тепер здійснюють проєкти цієї комісії.

В новому бюджеті будуть збільшені видатки на ракети

Вашингтон. — З урядових повідомлень, що в новому оборонному бюджеті на рік, що починається 1-го липня 1962-го року, і що виконанням \$54,5 мільярдів, буде значно збільшені видатки на далекосяжні ракети, головним чином на ракети для підводних човнів "Поларіс" і міжконтинентальні ракети "Мінутмен". На ракети "Поларіс" мають призначити два мільярди доларів, а на "Мінутмен" — \$2,100,000,000. Тепер, як заявляють в урядових колах, департамент оборони не підкаже всієї оборонної нації на 48 далекосяжних ракет "Атлас", які на новий тип цих ракет званіх "Титанам", які вже мають бути заінстальовані в найближчих місяцях. Найважливіша оборонна сила тепер, — це 2,000 стратегічних далекосяжних бомб, які в типі B-42, B-52 і B-58. Гадують, що оборонні заходи на найближчі 5 або 10 років, бо не всі військові чинники готові довіряти далекосяжним ракетам, першої і другої генерації, це значить "Атласам" і навіть "Титанам". Ракети "Мінутмен" і "Поларіс", — це вже "третя генерація" цієї атомової зброї. Уряд збільшує видатки на ракети, щоб ствердити, що ЗДА не занедбають розробку атомової зброї одночасно із збільшенням збройних сил для ведення звичайної війни.

Сподіваються опозиції Конгресу проти урядового проєкту цивільної оборони

Вашингтон. — Департамент оборони побоюється, що в Конгресі буде гостра опозиція до урядового проєкту цивільної оборони, головним чином до побудови протиповітряних сховищ. Департамент оборони видав 48-сторінкову книжку про те, як повинні виглядати протиповітряні сховища. Ця книжка називається "Що ви знаєте і що треба робити на випадок можливої атомової атаки", яку можна дістати в Конгресі.

Будівельний проєкт почав новий рік із 6-відсотковим збільшенням

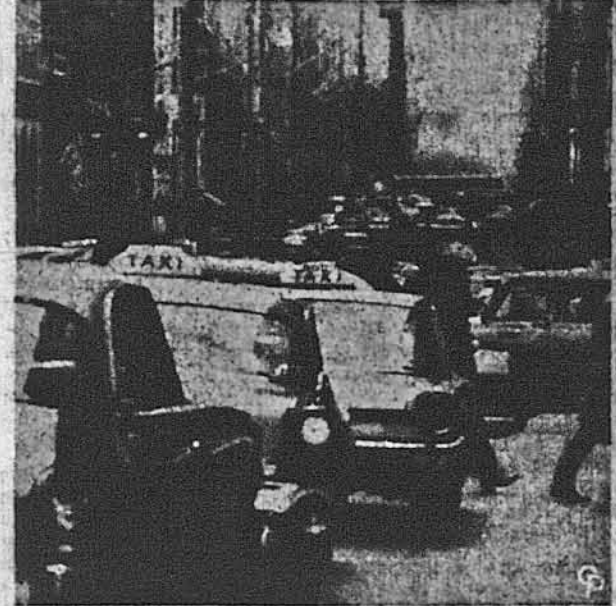
Шикаго. — Президент Товариства Морселджових Банків Картон С. Столард заявив, що будівельний проєкт почав новий рік 1962-й із більшим рухом на 6 відсотків в порівнянні з 1961-м роком. На початку цього року можна говорити, що в 1962-му році збудують 1,325,000 мешканських одиниць, що відсоток від морселджів буде дещо вищий як в попередньому році. Деякою перешкодою в цьому проєкті є неспівність щодо висоти морселджів з огляду на те, що з дозволені збільшення банкових відсотків до 4% від очікуваних вкладок. Конструктори передбачають, що будівельні проєкти в цьому році перевищать вперше суму \$80 мільярдів. Якщо Конгрес ухвалить \$700 мільярдів на будову протиповітряних сховищ, то видатки на будову будуть більші, як \$80 мільярдів.

В АМЕРИЦІ

● Крайова Комісія для справ ІОНЕСКО бере в оборону Виконання Наукової і Культурної Організації при Об'єднанні Націй (ІОНЕСКО) проти Аталі, який час від часу поводить проти цієї організації в різних місцевостях ЗДА. Недавно, між іншим, проти ІОНЕСКО виступив сенатор-демократ із Коннектикута Томас Дж. Дадд, який твердить, що в публікації цієї організації осквернюється ЗДА в расизмі і антисемітизмі, а про СССР, де є правдивий атисемітизм, нічого не згадується.

● Інститут публічної опії в Принстоні, Н. Дж., Геллула перелів опитування і ствердив, що 13-й раз в останніх 14-ох роках, що найпопулярнішою жінкою в 1961-му році була пані Ф. Д. Рузвельт. На другому місці є пані Дж. Ф. Кеннеді, а за нею йдуть такі жінки: королева Єлизавета, пані Д. Д. Аденгауер, пані Кер Вут Лус, Гелен Келлер, мадам Чинг Кай-шек та інші.

СТРАШЕ АВТОБУСІВ У НЬО ЙОРКУ

В Нью-Йорку триває уже третій день страши автобусів деяких приватних автобусних ліній, внаслідок якого сотні тисяч робітників і службовців втрачають можливість доїзду до праці. Щоб поліпшити ситуацію пожаковано обслуговувати таксі.

ЗДА видали на допомогу закордонні понад \$80 мільярдів

Вашингтон. — Департамент торгівлі обрахував, що ЗДА у фінансовому році, що закінчився 30-го червня 1961-го року, видано \$3.5 мільярдів в тому за \$1.5 мільярдів вивезли за кордон фермерських продуктів. Інших товарів в 1961-му році вивезли на суму \$700 мільярдів, з чого виходить, що американська допомога на мейнської цілі в доларах вивозила тільки \$1.1 мільярдів. На військову допомогу в Європі видали в 1961 році \$564 мільярдів, на Далекосхід і Північну Африку — \$712 мільярдів, в Південній Азії і Середньому Сході — \$285 мільярдів.

Кастро проти Організації Американських Дернав

Гавана. — 2-го січня кубинський прем'єр Кастро вголос промову до 500 000 слухачів, в якій гостро виступив проти конференції міністрів закордонних справ країн Організації Американських Дернав, яка має відбутися 22-го січня в Парижі, і на якій мають обговорювати комуністичну загрозу Західній півкулі з Куби. Кастро сказав, що він в тому дні скличе на збори тільки кубинців, скільки їх не будуть разом не було, щоб відповісти "імперіалістичній і його лакеям". Ті збори в дні 22-го січня мають бути "гігантською національною асамблеєю кубинського народу", і мають скласти "Другу декларацію в Гавані". Перша "Гаванська декларація" була в 1960-му році, коли зібрані Кастро кубинці протестували проти рішення міністрів закордонних справ ОАД в справі комуністичних зв'язків кубинського уряду. Кастро погрожував, що знищить кожного, хто відважиться з'явитися в характері агресора на Кубу. Після промови відбувся показ збройної сили Кастро: літаки совєтської МІГ-и, великі протилеусні гармати та ракети і дефільовали збройні відділи по вулицях Гавани.

Д-р Степан Витвицький повернувся з Європи до Нью-Йорку

Нью-Йорк. — Д-р Степан Витвицький, президент УНР в екзилі, повернувся після майже цілорічного перебування в Європі, куди він вийшов для підготовки й переведення 5-ої сесії УНРади. В поворотній дорозі д-р С. Витвицький зупинився в Парижі, де перелізу низку зустрічей з видатними українськими діячами у Франції. На пристані в Нью-Йорку привітав д-ра Степана Витвицького гурт українських громадян, що явилися поруч із його дружиною та членами рідні. Д-р Е. Приходько привітав цю видатну діячку від Ради Представництва ВО УНРади, а проф. І. Паливода від Об'єднання Товариств Прихильників УНР в ЗДА. У своїх коротких промовах вони підкреслили заслуги през. С. Витвицького для справи 5-ої сесії УНРади. — В минулу суботу д-р Степан Витвицький був уже з своєю дружиною на концерті "Думки" в Тавні Голі.

Українець — мікробіолог д-р Іван Кохан — винайшов новий лік проти туберкульозу

Даллас, Техас. — Юнайтед Пресс Інтернешнел повідомляє, що український мікробіолог д-р Іван Кохан винайшов в лабораторії новий фактор, який вбиває туберкульозні бактерії. Д-р Кохан прибув до Далласу два роки тому з Стенфордського університету, де він працював в дослідній лабораторії. Він не стверджує, що винайшов новий лік проти туберкульозу: "Я працював із тваринами в Стенфорді. Я не тверджу, що я винайшов лік проти ТБ. Я гадаю, що ми маємо новий фактор проти туберкульозу, який нормально є присутнім в крові людини. Деякі люди не мають цього фактора. І ті люди є вразливими на ТБ". Д-р Кохан назвав цей новий фактор "туберкулоцистичним фактором", який, як показали дослідні, "морить голодні і вікні нитить туберкульозні бактерії в крові".

„СВОБОДА“
В РІЗДВЯНЬНОМУ ЧАСІ
З уваги на Свято Різдва Христового, що за старим стилем припадає на цей, 7-го січня, два чергові числа „Свободи“, що виходять з датою 5-го січня і суботи 6-го січня, матимуть різдвяно-святковий зміст і оформлення. Після того, наступне число „Свободи“ друкуватиметься у вівторок з датою середу, 10-го січня.

Хрущов ніби хоче миру і не поступається Пейпінгові

Москва. — Нікіта Хрущов започаткував новий рік „мирнолюбними“ заходами і жести та підтвердженням тих своїх догматичних тез, які викликали різкий спротив з боку комуністичного Китаю. Після куртуазійно-примирливого новорічного звернення до президента Кеннеді і втриманої у подібному оптимістично-примирливому тоні промови на новорічному прийнятті на Кремлі, Хрущов продовжував ту тактику в інтер'ю, що його дав представникові японської газети „Чубу Ніппон“. Хрущов заявив, що мир є найбільш настійливим питанням нашого часу, бо мир „затримує безпосередню долю всіх народів у світі й долю кожної окремої одиниці“. Правда, Хрущов знову домагався розв'язання проблеми Німеччини й Берліну та нарікав, що ситуація в Західній Європі „є поважною загрозою для миру“. Але він не ставив ніяких нових ультимативних термінів для розв'язки цих проблем і ні в чому не обмежував планованих ЗДА й Британією нових інформаційних розмов дипломатичним шляхом. В тому самому часі комуністичний міністр закордонних справ маршал Чен І, промовляючи в Пейпінгу на новорічному банкеті, говорив про konieczність комуністичної єдності, яка охоплювала б „12 комуністичних країн“, ото ж включно з Альбінією, а комуністична преса продовжує мотивування головної тези китайських комуністів, що тривкий мир за тривання капіталістичних країн є неможливий та що на першому місці стоїть справа „авантюри“ всіх „поневоле“ в комуністичному розумінні країн і народів усіма можливими способами, включно з війною.

Комуністи планують посилити підірвну роботу в Західній Німеччині

Вонн. — В останньому тиждні минулого року відбулась у Східному Берліні „робітничая конференція“, яка насправді була з'їздом комуністичних агітаторів у фабриках обох частин поділеної Німеччини. На той з'їзд приїхали із Західної Німеччини коло 600 комуністичних агентів, працюючих в західно-німецьких робітничих кілках, в професійному русі чи просто по різних фабриках. В Західній Німеччині 5 років тому заборонено легальну комуністичну партію і вся комуністична робота перенеслась на робітничий терен, у підпільні та в риди Соціал-демократичної партії. Але взагалі комуністи в Західній Німеччині не мають сили ні впливу. Заснована ними партія під назвою Німецька спілка миру не сягнула ні одного мандату в останніх парламентарних виборах. Комуністи в Західній Німеччині нараховують на 70,000. Вони видають підпільним шляхом коло 160 „фабричних відомостей“. На тії сідньо-берлінській конференції рішено звербувати нових 3,000 партійних членів і видавати ще даліших 100 тис. „фабричних відомостей“. Комуністи не мають впливу серед західно-німецького робітництва, бо вони знає, що заробітки й умови праці у Східній Німеччині куди нижчі і гірші, — та що там заборонено страйки і відпів професійної тої, коли комуністи нацькують до страйків у Західній Німеччині. Соціал-демократи позбулись з свої програми всіх ліво-догматичних постулатів.

Голландія погодилась переговорювати з Індонезією про Західну Гвінею

Гаага. — Голландський уряд погодився відмовитись від будь-якої передумови для своїх переговорів з Індонезією про Західну Гвінею, висловивши надію, що й Індонезія не ставитиме ніяких передумов. Але Індонезія далі настоює, що єдиною темою для таких переговорів є справа передачі влади в Західній Гвінеї Індонезії, яка має до Західної Гвінеї суверенні права. Голландія раніше настоювала, що до Західної Гвінеї має визначити всенародний плебісцит. Індонезія відмовилась визнати такий принцип, зате обіцяє надати Західній Гвінеї автономію в межах своєї держави. Голландські соціалісти звернулися з закликом до прем'єра Яна Едуарда де Квея, щоб той поширив базу уряду і прийняв туди також представників соціалістичної партії з уваги на справу Нової Гвінеї. Але той закликає, твердить газети, не матиме успіху. Індонезійський посол Заїр Зайн у Вашингтоні, переїхавши до Нью-Йорку, перелізу до глави держави розмову з головою державного департаменту Асенаром Гарриманом, заявив, що Індонезія бажала б собі, щоб у конференції з Голландією брав участь також генеральний секретар ООН У Тант. Становище у Танті до цієї пропозиції ще не відоме.

ЗДА натискають на бельгійських промисловців в Катанзі занехати опозицію

Брюссель. — До столиці Бельгії прибув емігрантський американський адмірал Алей Дж. Кірк, президент основної літом минулого року в Нью-Йорку Бельгійсько-американської корпорації розвитку, з метою вплинути на центральну бельгійську промислову компанію Уніон Мінієр ді О-Танганга, щоб та компанія перестала фінансувати й насправді організувати сепаратистичний рух в Катанзі та нацькувати катангійського президента Моїсе Чомбе до зрівняння договору, зробленого два тижні тому в Кітоні з центральним конголійським урядом. Адм. Кірк був колишнім асасдором у Бельгії і тому має там зв'язки. В минулу тижні два високі американські урядовці приїхали тій бельгійській фінансово-промисловій компанії всю вину за клопоти з сепаратистичним рухом Катанзі та впевнили, що за тим рухом криється виключно експлуатаційний егоїстичний інтерес бельгійських капіталістів. Але згодом ту заяву злагіднено стверджували державного підсекретаря для політичних справ Джор-джа МекДжид, який признав, що названа бельгійська компанія вклала в розвиток промислу в Катанзі велетенські капітали і що вона далі продовжуватиме там свою працю, ото ж не можна негувати також позитивного її значення для господарства Конго. Моїсе Чомбе осквернує центральний конголійський уряд, що він вислав 14,000 свого війська до північної Катанги, де те військо brutally поводиться з місцевим населенням. Об'єднані Нації зажадали, щоб перекінати пункти в Північній Родезії до Катанги були сторожовими міжнародними спостережниками, але прем'єр Північної Родезії на це не погодився, бо ніби обурився, що йому не вірять, що Північна Родезія не підтримує активно зброю і вярдом війська Моїсе Чомбе.

● Московська „Правда“ на друкувала попередній Новорічний величезну статтю Фісела Кастра, який, з нагоди тридцятих років приходу до влади, говорив про успіхи кубинської „соціалістичної революції“ та про знищення „американських монополістів“ на території Куби.

ЗДА відновили В МОСКВІ ВСТУПНІ РОЗМОВИ ПРО БЕРЛІН

Москва. — Американський посол в СРСР Ловеллін Томпсон перелів у вівторок 2 січня ц. р. впродовж 2 годин і 20 хвилин розмову з совєтським міністром закордонних справ Андрієм Громиком на тему Німеччини й Берліну, щоб перевірити, чи існує база для переведення чотирьохденної конференції в цій справі. Томпсон і товаришів другий секретар амбасаді, Кемптон В. Дженкінс, який — так само, як Томпсон — говорить по-російськи і є спеціалістом від німецьких справ. По совєтському боці в розмові брав участь також Гільберт „олова європейського відділу“ з совєтським міністерстві закордонних справ. Хоч — як сказав — Томпсон і Дженкінс говорять по-російськи, а Громико знає англійську мову, все ж привабливо були також два перекладачі. Проміст і вислід конференції не тоді ніякої відісти. Томпсон заявив тільки, що він і Громико погодилися, що розмови мають продовжуватись. Газети твердять, що на тії конференції підсумовано виследи дотеперішніх інформаційних розмов на тему Німеччини й Берліну, ведених ще літом минулого року у Нью-Йорку і Вашингтоні, при чому частинно зняли були в них участь також державний секретар Дін Ракс і навіть сам президент Кеннеді. Того самого дня Томпсон стрінувся з британським послом в Москві Френком Робертсом і французьким послом в Москві Морісом Деканом та поінформував їх про свою довгу розмову з Громиком. Наступним розмовцем Громика буде Франк Робертс, але Франція відмовилась від безпосередньої участі у таких розмовах, вважаючи їх зайними, аж Совєти самі не змінять своєї засадничої позиції в справі Берліну і не перестануть вічно страшати та шантажувати альянті. Однак остаточно Франція не запротестувала проти таких „дипломатичних контактів“, якщо ЗДА й Британія будуть проводити їх, дістаючи запевнення, що вона, Франція, буде про все докладно інформована і що ніякої міжнародної конференції про справу Німеччини й Берліну без участі Франції не буде. В тому самому дні, як відбулась розмова Томпсона і Громика, „Ізвестія“ оприлюднили нову заяву Хрущова, складену у відповіді на запити, поставлені

Амбасадор Ловеллін Томпсон після конференції з міністром закордонних справ СРСР Андрієм Громиком.

Ному австрійському професору Гансом Тірінгом. Хрущов потвердив, що єдиний шлях для міжнародних відносин у вірі є співіснування і економічне суперництво між капіталістичними та „соціалістичними“ країнами, бо альтернативою такого стану є тільки катастрофа для цілого людства ракетно-ядровою війною. Хрущов назвав три справи, що їх треба розв'язати задля встановлення тривалого миру: загальне і тотальне роззброєння під міжнародною контролею, ліквідація „імперіалістичного“ колоніалізму і справа Німеччини й Берліну. Західні інтерпретатори звертають увагу, що Хрущов поставив справу Берліну шойно на третьому місці, з чого виходило б, що він не думає натискати на підписання мирового договору з „двома Німеччинами“ й на ліквідацію волі Західного Берліну. Зате східно-німецькі комуністи продовжують горіжирити і цукувати. В їх органі „Носс Дойчланд“ вони зайняли негативне становище до відновлення альянтісько-совєтських інформаційних розмов на дипломатичному рівні, — бо, мовляв, немає вже що висловити після того, як уже „все ясно“, що існують дві Німеччини та що муніципальні відносини, в яких „Совєтський Союз дозволив західним альянтіам на тимчасовий вступ до Берліну“.

ЗДА перекинуть до Німеччини дальших 4.000 тисячі воїнів і ескадри летунства

Вашингтон. — З'єднані Держави перекинуть ще в цьому місяці до Західної Німеччини дальших дві тисячі воїнів бойових груп, що складають однакову з піхоти, як з'єднання летунства, силою 4,000 піхотного війська, плюс різного типу літаки з обслуговуванням там свою працю, ото ж не можна негувати також позитивного її значення для господарства Конго. Моїсе Чомбе осквернує центральний конголійський уряд, що він вислав 14,000 свого війська до північної Катанги, де те військо brutally поводиться з місцевим населенням. Об'єднані Нації зажадали, щоб перекінати пункти в Північній Родезії до Катанги були сторожовими міжнародними спостережниками, але прем'єр Північної Родезії на це не погодився, бо ніби обурився, що йому не вірять, що Північна Родезія не підтримує активно зброю і вярдом війська Моїсе Чомбе.

У СВІТІ

● Католицький архієпископ Альєксир, Леон Еміон Дюваль, проголосив у своєму новорічному зверненні протест проти правонаціоналістичної тактики військової організації, яка погрожує під гаслом „Французького Альєксир“. Не називаючи цієї організації за іменем він натхнував, як „вороти Богат“, тих, які воюють проти расової гармонії і мирного наладнання зв'язків між різними етнічними групами. Альєксирівський французький екстремізм давно прозвали архієпископа Дюваль „Монсеньором Мохамедом“ за те, що він висловлює симпатії до арабських автохтонів.

● В лондонському радіо виступив колишній білий нацистський старшина з армії катангійського президента Моїсе Чомбе, ірландець Чарльз Гріффітс, який брав участь у військовій „дисциплінарній“ акції проти ворожого названню президентом племені Балоба. Він висловився дїстали під Моїсе Чомбе наказ: стріляти й убивати, або заморити голодом.

● Президент Західної Німеччини, д-р Ганс Гітлер, висловив у своєму новорічному зверненні до німецького народу переконання, що мир і спокій в Західній Європі можна буде досягти, якщо тільки західні держави мужі і німецький народ, в тому числі особливо західні берлінці, зможуть „вирити перелів“ і не податись під тиском совєтських шантажних спроб. Він прикликав до переконання Конрада Аденауера, що Совєти не заохотять встигнути за Берлін.

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (Saturday & Monday Issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н. Союзу, членів і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Передбачування і вигляди

Прогнози на 1962-й рік, висловлені у різноманітних історичних документах, відзначаються великою збіжністю і об'єктивністю, щоб не нагадувати на захід фальшивого пророку-завіщальника, які так і залишаються у сфері пророцтва. В обмін дещо менш президентом Кеннеді і Никитим Хрущовим, у новорічних зверненнях французького президента Шарля де Голля і західно-німецького президента Гельмута Лоббе, в новорічному огляді подій і передбачень "Нью-Йорк Таймс" та інших американських часописів — скрізь видно велику об'єктивність, щоб не ширити панічні психістатистичні оцінки ситуації, поруч із свідомістю, що немає даних для великого оптимізму. Здаючи собі, мабуть, справу з безпекою дальнього загострення і тих надзвичайно напружених ситуацій, Хрущов об'явився висловленням, "найд" на покращення союзу з американськими званнями, з об'єднанням званнями, що, як завжди до цього часу, Совети зроблять з свого боку все можливе, щоб до такого покращення довести. А Дж. Ф. Кеннеді бажав "широкого і достатнього" нового року, не відходячи у розгляд "миролюбних" советських ідей.

Як і за всіх останніх 16 років, розвиток подій залежить у першій мірі від Москви. Розпалена нею холодна війна триватиме, з такою напругою, якою його намагаються советський агресивний імперіалізм у відношенні до Західного Берліну, південної Азії й африканських країн. Сповідання темпу того напруження і ступеня тону погрозу та шантажу об'єднали б західно-східні розмови в справі якоїсь компромісової угоди Берлінської кризи. Хрущов не поставив ніякого нового, ультимативного терміну для виконання свого плану міжнародної легалізації поділу Німеччини й ліквідації альянських прав у Захід. Берлін, але водночас він на крок не відступив від своїх попередніх вимог, виставлених у тому плані ще в 1958-му році. Те саме стосується загальної ситуації в Лосі і Південному В'єтнамі: західні держави не хочуть збройно інтерв'ювати в тих країнах, де діє підтримка з Москви й Пейнінгу комуністична партія, і тому від тих центрів комуністичної агресії залежить, чи прийде там до замирення, чи ситуація загостриться — або до опанування комуністами тих країн, або такі до загальної інтервенції з перспективою поширення воєнної пожежі.

Також ніхто із західних державних мунів та публіцистів не вміє знати, чи Москва або Пейнінг, які ведуть суперечку за правильність інтерпретації комуністичної доктрини, але погоджуються щодо спільної цілі опанування всього світу — не виберуть в новому році якихось нових пунктів у світі для свого політичного наступу, для підтримки акції і диверсії. Ніхто не може передбачити, чи більшовики на терені Об'єднаних Націй не будуть у цієї місії підтримувати демагогію тих нелегальних азійсько-африканських країн, які керуються виключно своїми вузько-економічними інтересами і раді користуватися советською підтримкою без уваги на небезпеку зростання советської сили для решти світу.

Також інші загальні пункти й нерозв'язні проблеми у широкому світі узагальнюються від 1961-го року, оповиті мряковинами. В першу чергу це стосується Алжирю, де змагаються три сили: режим генерала де Голля, арабські партизани й праві французькі націоналісти.

Коли спитати одного західного дипломата, яка найважливіша подія сталася у 1961-му році, він відповість: "ми пережили його". А на другий запит, чого можна сподіватися від 1962-го року, він відповість: "щоб ми пережили його". Це дуже скромно, але й — реалістично!

НАШІ РІЗДВЯНІ ЗВИЧАЇ

(Як то було в нас колись)

Широкі простори України, тому й різдвяні звичаї були не скрізь у нас однакові, а мали деякі відмінності.

Ось у чистенькій хаті біля образів і по стінах пишавили вишивані рушники, лавки застелені килимками чи рідкими. На столі вже домашньо-го виробу чудесний килим, поверх нього власноручно вишитий образ, а на обрусі запашаний килим з дрібною соломкою зверху та овичкою. Мати чи старша донька домальовує на килині останню кайку чи північку. Все вже зроблено, крім Святої Вечері! І до виготовлення її урочисто приступає господар. Найперше треба добути "нового вогню".

Вона дістає з покутки креміння і кірало, що останній дивацтво днів лежало під образами, трічі хреститься й, ставши обличчям на схід, викрещує новий вогонь. (Пізніше вже користувалися сірниками). Цим вогнем вона залялює в печі дванадцять дровця, що й є сущина останніх дванадцяти днів.

Вогонь спалахує, а господар зив'язується хусткою, обгортається чистою запискою й починає варити, пекти й смажити дванадцять різних страв. Йі допомагають доньки.

На цю багату Вечерю господар використовує найкращі даря поля, саду, городу, ніби дає свій наступний рік, розкошує свій багатство за минулий рік.

Жваво, але поважно йде праця. Ось уже мати витягла з печі великий блишаний лист рожевих парижків. — Візьми, доню, пірце та по-

У боротьбі проти системи

Започаткована в 1956-му році на 20-му з'їзді Комуністичної партії Советського Союзу і дещо поширена 1961-го року на 22-му з'їзді КПРС десталінізація, значить, боротьба з культом особи Сталіна, викликала широкий відгомін не тільки у світовій публічній думці. Куди ширше й глибоше відбилися ці події у свідомості широких мас Советського Союзу, викликаючи глибокі внутрішні процеси, загрозливі і небезпечні для самих же основ комуністичної системи. Виступаючи з розв'язуванням Сталіна, прославленого колись на всі лади, як вождя, теоретика советського й міжнародного комунізму і навіть як "батька народів СССР", Хрущов і його соратники з секретаріату й президії ЦК були свідомі, що це розв'язування може викликати небезпечні для компартій ферменти, і тому передовий десталінізацію поволі, виявляючи невеличкими дозами тільки частинну правду про злочини Сталіна. Тому також і боротьба з послідовниками Сталіна, що згуртувалися в т. зв. антипартийній групі, припинили теперішні московські самодержі на словесному засудженні дій цієї групи, не витягаючи супроти її членів — Молотова, Маленкова, Кагановича — усях, адалася б, очевидних конвенцій, тобто усунути з партії і поставлення їх під суд, як активних співучасників злочинів Сталіна.

Коментуючи 22-й з'їзд КПРС у Москві і зокрема здійснені цим з'їздом десталінізаційні заходи, на цьому місці підкреслюємо не раз, що в цій акції Хрущов і його нібито "колективне керівництво" не підуть задалеко. Не тільки з огляду на їхню особисту безпеку, бо й вони не вільні від участі в Сталінових злочинах, але передусім тому, що даліше виявлення цієї гнилизни комуністичної системи, емануючої якої був увесь культ особи Сталіна, може захитати докраю віру в комуністичну ідею не тільки широких мас, але й мільйонів рядів низового членства комуністичної партії, яке є основою й опорою будованого в СССР комунізму. Висловлені на цьому місці погляди вийшлили тепер пошук підтвердження у виступах советських теоретиків, зокрема на останній нараді в питаннях пропаганди й ідеології.

Під час цієї наради, яку відкрив Хрущов і в якій брало участь 2700 провідників і агітаторів компартії з усіх країн Советського Союзу, з головною доповіддю на ідеологічні теми виступав Леонід Лычов, один із секретарів ЦК КПРС і офіційний теоретик цієї партії. Розв'язуючи на словах нібито далі Сталіна, як вождя і теоретичного божка комунізму, Лычов у той же час рішуче перестерігає проти будь-яких спроб "використовувати гостру критику культу особи для цілей, далеких інтересам партії". Зокрема табував Лычов усі намагання "піддажувати під претекстом поборювання культу особи самі ж такі основні марксистсько-ленінські теорії". Наводячи низку прикладів, які свідчать про наявність усіх цих, "невірних думок" і тенденцій, Лычов зупинився на проблемі культу особи й авторитету вождів, доводячи на всякі лади, що цих двох справ не можна змішувати, бо і "партія і советський народ потребують докучно авторитетних і здібних провідників, відалих справ комунізму".

Виступ Лычова доклав, що викликані десталінізацією ферменти починають бити уже по основах комуністичної теорії і практиці. Обурювані й затумановані довгими десятиріччями люди щораз глибоше усвідомлюють, що причина всіх лих і злиднів не в самому Сталіні, а в людоненависницькій системі комунізму. Не забуваючи про злочини Сталіна, вони знають добре, що ні в чому не кращий за нього Хрущов, що один і другий — це тільки представники антинародної, тоталітарної і диктаторської влади над поневоленими народами.

масти їх зверху олією. Це з капустою, а ось з картоплею. Ось зараз витягну з квасолі — ці вже треба помастити медом".

Вже на всю хату чути пахощі смаженої рибки, пампушок, борщу з квасолею — все таке гарне, смачне.

В інших місцевостях — не одніми голубцями, варениками з барболом, буряковий борщ з грибами, а скрізь — обов'язково кутя й узвар, бо то ж символ тіла й крові Божого Дитятка.

Вже вечоріло... Ніхто сьогодні нічого не їв — ждуть Свят-Вечірньої зірки. Час уже й кутю ставити.

— Де ж це діти? Куди вони позабігли? — питає мати.

Ось і діти... З радісними вигукми й червоними від мого задкоками, оченята горять від задоволення — вони вже все зробили, і звідку, з якою підуть колядувати, остаточно оздобили.

— А кутю хто ставити буде? — питає мати. — Біжи (до

РЕВАНШ ЗА БІЗЕРТУ

Париж. — Ген. де Голль ніколи не був прихильником ООН, вважаючи, що нагло демократичний спосіб не можна регулювати домі світу. Годі йому відмовити слушності, що не можна віддати доло світу в руки організації, в якій за демократичною засадою рішення приймаються більшістю голосів держав, що мають мале значення і мало розуміються в політиці. Годі віддати свою долю в руки тих, які у себе не вміють навести мінімального порядку.

Де Голь засадничо проти вирішування світових справ на торгованих, на пропагандистській боці, якою став скляний палац на Мангеттені. Але цього його погляду ніколи не поділяла французька преса; і то в усьому її вахлярі. Преса завжди вважала, що коли він має рацію, щодо нездатності ООН вирішувати великі справи й ці рішення проводити в життя, то не має рації в засади. Бо ж чи ООН є пропагандистською бою, чи світовою трибуною, факт залишається фактом: це — місце політичної боротьби, і тут великі держави, які мають щось сказати, мусять бути присутні й дати почути свій голос.

Тепер, однак, вся преса, за винятком комуністичної, гримить проти ООН і проти нового ген. секретаря так, наче хоче цю організацію знищити. "Кризис ООН — очевидний" — ось майже одностороннє твердження всіх часописів. На доказ цього подається в першу чергу окупацію індійськими частинами Гоа, а далі — справу Катанги.

Дісно, справа Гоа дуже показова. Неру, проповідник неживання сили, силоміць, звільняв португальські еркіля, А ООН не могли навіть ухвалити резолюції в цій справі через советське вето. Отже, виходить, що ООН потерпели правильність розв'язування конфліктів, сляю. Таким чином 1961 рік закінчився повною капитуляцією всіх моральних засад, всяких правових засад. Неру заперечив свою філософію, ООН — мету свого існування. Московський макіяж велам святкує свою перемогу та ще й на форумі ООН. Хартия ООН потоптана.

Коли тут масмо діло з очевидністю, то становище французької преси в справі Катанги й операції військових частин ООН в Елізабетвілі викликає здивування. Вод бо ліва преса була завжди проти самостійності Катанги, уважало, що це — інтрига капіталу, інтрига акціонерів Копальняної Компанії, яка купила Чомбе й озброїла його поліцію, щоб отримувала порядок, необхідний для нормального ходу інтереса. Згодом до цієї думки прилучилась і права преса, починаючи від проурядового "Фігаро".

Франція заборонила американським літакам, що перевозили з Європи постачання для "блакитних шоломів" в Елізабетвілі, приземлюватися на своїх базисах, а то й перелітати над її територією, в першу чергу над Алжиром, а французьке Конго, як самостійна держава, зі свого боку проголосило таку ж заборону. Преса була психа з відомель про звірства військових частин ООН в Катанзі — індусів, абесинців і маліаців. Не знаємо, що діялося в Елізабетвілі, але не треба виключати

найстаршого) вемич сіна, та чистенького, а середина стіжика".

Сіно вже на покуті, на лаві під образами. Діти хрестяться й підходять до матері. Найстарший одержує новенький горщик з узваром, молодший — з кутею, ще менший — миску з пирогами. Урочисто, повагом один за одним ідуть до покутки і ставлять усе це на сіні — звідси мама будуть насипати в миски під час вечері.

Коли вже всі страви готові, господар виносить до хати свій жодит — "дідух". Переступаючи поріг, скидає шапку й вітається з господаркою, ніби не бачив її ніколи.

— Дай, Боже, здоров'я! — Помагай Біг, — відпові-дає господарка, — а що несеш?

— Злато, щоб увесь рік ми жили багаті, — відповідає батько.

Далі він хреститься й, звертаючись до родини, говорить: — Вішную вас із шастям, із здоров'ям і з цим Святим

ДІВНІ І НЕРЕАЛЬНІ ПОЛІТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ

Нещодавно на сторінках цього часопису була опублікована стаття Романа Ільницького, дуже специфічного змісту, п. з. "Загроза війни і справа визволення України" (ч. 4, 197 і 198).

Стаття написана в часі, коли над світом знісас маріонетний, диктаторський режим, який намагається більшовицьким атомним терором і шантажем. Тому й не диво, що в цій статті дедалі більше свихлювання автора, що уживав дуже категоричного способу аргументації, що з відповідною пунітуацією: поперше, друге, третє... тоді, коли насправді висловлює він тільки свої власні суб'єктивні погляди та міркування.

Ми не погоджуємося з твердженнями автора так в аспекті політичному, як і в аспекті літературному, через те, що доводять тих тверджень непереконливі і нереальні. Тому дозволимо собі зробити декілька зауважень на маргінесі цієї статті.

У першій частині своєї статті п. Р. Ільницький, покликуючись на Джеймса Кілліяна і Ральфа Леппа, пригадує загальновідомі речі про значення технологічного чинника в сучасній добі атома і ракет, а під впливом виявлених Леппа та на підставі економічної статистики і політично-стратегічної ситуації робить висновок, що Україна, на випадок війни, мусять бути знищена атомовими бомбами.

Не будемо перечити авторові відносно цього, може й справді. Додамо тільки від себе, що ніхто не може віддати, які рішення висуєть обидві сторони щодо атомового бомбардування. Можемо тільки висновувати і мати надію, що стратегічна мудрість не полягає в нищенні людських мас і культурних надбань, — але метою стратегії є унеможливити дальше ведення війни.

Дуже важливою справою є вибір цілей бомбардування, при чому невідомо забувати, що запас атомових бомб не буде надто великий з огляду на коштовність і складність виробництва і скропленості продукції — тому й стосування їх буде дуже скрупульозно розмірковуване.

Про цьому слід мати на увазі, що закони і засади війни й стратегії залишилися незмінні, а змінюються тільки способи ведення війни і воєнних дій, залежно від розвитку засобів боротьби, тобто різних видів озброєння, в тому числі й атомової зброї. Рішальну силу у війні становить не тільки технологія, або іншими словами: не тільки кулак, але передусім розум, — а в перекладі на військову мову — не тільки засоби, але й стратегічна доктрина.

Для пригадки і орієнтації читача наводимо дослівно те місце із статті, що є квинтесенцією поглядів автора щодо напрямків української визвольної політики, з такими його висновками:

"Поперше: Україна і українці повинні належати до останніх з-поміж народів, які хочуть війни, і повинні бути першими з-поміж тих, які її не хочуть."

Подруге: Українці не можуть зв'язувати своїх надій на визволення з війською, а повинні всі свої сили присвятити підготовці революції всіх поневолених наро-

У Великобританії

Лондон. — Перед латисеским Різдом, в день свят і по святках, хвиля морозів навістила Британські острови. Мороз тут невеликий, але вітри примушують людей мерзнути. Велика Британія не звикла до морозів, доми мають тонкі стіни, олають доми газом, електрикою або вугілєм, але вугілля спалюють не в грубах, як це робиться на континенті, а відкрито, і тому тепло на 90% вилітає в комина, "трис небо".

Мороз, що трібають тут уже кілька днів, є темою для розмов. Гумористи кажуть, що мороз — це пересторога для Англії, щоб не прилучалася до Спільного Європейського Ринку, бо тоді континентальні холоди запанують і на островах Об'єднаного Королівства.

Однак, парламент ухвалив своєю більшістю план уряду — включити Великобританію до Європейського Спільного Ринку, хоч опозиція (соціалісти) виступають проти цього. Але й у самій Партії Праці щодо цього є велика розбіжність.

Бритійська Спілка Народів, (Коммонвелт) — це організація незалежних держав Європи, Азії, Африки, Америки (Канада) і Австралії з Новою Зеландією. Кожна з цих держав веде власну політику. Для Великобританії куди вигідніше мати для своєї промисловості ринок у Західній Європі з людністю понад 200 мільйонів, ніж для країн Бритійської Спільки Народів, з яких кожна шукає в зв'язку з Англією власної вигоди. А вже ж багаті країни Західної Європи спроможні купити більше товарів з Англії, ніж незрозуміні держави Азії й Африки, що самі потребують допомоги від своєї колишньої метрополії.

Господарські підприємства Англії і наукові установи вже роблять практичні кроки для аступу до ЕОП. "Капітани індустрії" і уряд хочуть замінити перестарілу грошову систему десятиковою. А вже кожному, що прибуває з континенту, доводиться думати, чому це англійський фунт має 20 шиллінгів, шиллінг — 12 пенсів, а "півкоруна" — 10 пенсів, хоч ніякі корони вже давно немає. Ця реформа числення і міри вимагає багато коштів, але це мусять статися, бо в торгівлі з чужими країнами перестаріла грошова система є великою перешкодою.

Віатор

привілеї, за особисту свободу тощо.

Вез сумнів, кожна війна, не тільки атомовою — не любовне залізниця і не пінік, але смерть, руїна і знищення. — Однак, це не цілком так. Натомість уважало, що не тільки революція, але навіть найменші спроби викликати її в Україні, не принесло б визволення, про яке пише п. Ільницький, але якраз навпаки, — це було б причиною фізичного знищення українського народу більшовицькою Москвою всімами засобами, навіть і — атомовою зброєю!

В іншому місці статті автор виявляє себе не абияким оптимістом в оцінці подій, коли твердить, що мадярська революція "струсувала підвалини московської імперії". Підвалини тієї імперії не були ще захищені мадярською революцією, натомість будівля московської тюрми народів мала ось-ось розвалитися в історичному 1941-му році. Цього не сталося, хоч зупинити це доисті курйозно, — тільки завдяки політиці Гітлера і його

Поставивши миску з стравами він бере в руки хліб і, трічі торкаючись ним голови кожної тварини, промовляє: — Власнолюблю тебе цим святим хлібом і закликаю на тебе добро, щоб ти звіря не боялась, грому не лякалась, щоб минали тебе чорні напасти!

Далі мастить медом хрестика між очима кожної тварини. В чисте корито всипає Вечерю, кришчить хліб, солить і ділить все між тваринами.

Мати тим часом погодувала всю свою птицю вареною пшеницею — кутею.

Господар знову набирає в миску всіх страв, бере колач, кулех меду та шклянку з водою, викладає шкляр і голосово кличе по три рази: — Морозе, морозе, йди до нас ввечері! — А потім додас: — Як не йдеш, то не — Це той хліб і віні, що

ти доглядав мені цілий рік. Як служив ти мені вірно, то на той рік більше дашеш. — Дас йому належне і пряму до стаїни.

СВОБОДА

SUBSCRIPTION RATES:

One year	\$ 12.00
Six months	6.25
Three months	3.25

Jersey City & Foreign Rates:

One year	\$14.00
Six months	7.50
Three months	4.00

For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібі автентичності скропувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразив застеріг, долучивши надіслану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ В ПОКЛОНІ ПОЕТОВІ ПРАВДИ

Концерт симфонічної оркестри Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку, присвячений століттю з дня смерті Т. Шевченка, відбувся в залі Джуніор гай скул 2-го грудня 1961 р. Цей виступ молодого оркеструального ансамблю викликав правдиве захоплення і подив публіки. Один з присутніх гостей, залишаючи за собою слова: „Перший раз в Америці жалю, що скінчилися”. Немає найменшого сумніву, що його слова були щиро сердечні. Бо дійсно, було чого жалувати за тим, що скінчилося.

Коли оркестра виконала першу точку програми: „Дума мій” в опрацюванні І. Недільського і „Споминок про рідний край” М. Фоменка, ви-

звучали всім серцем і всією істотою, яка вона ця наша духовна творчість справді прекрасна для тих, хто сприймає її так, як її подали наші молоді мистці під керівництвом ентузіаста музичного мистецтва, Володимира Цісика. Треба було почути, як ті молоді музиканти, виховані в Українському Музичному Інституті, не просто виконували те, що написано в нотах, а творили щось своє, щось, ніде не написане, що становить розвиток і вдосконалення того творчо-мистецького горіння, яке започаткував композитор, а довершили ті, хто скромно називаються виконавцями. В чому ж тайна, що ми українці, одинокі з усіх етнічних груп, стоїмо на поро-

ПАМ'ЯТІ Д-РА ЛЕВА РЕБЕТА

Світоті пресові агенції, країнські радіостанції, а за ними українська преса подали вістку, що агент політичної советської поліції КГБ Богдан Н. Сташніський признався, що у дні 12 жовтня 1957 року він убив Лева Ребета.

Хто був Лев Ребет? Лев Роман Ребет, підпільник-бойовик і революціонер із зарання своєї молодості, бо вже на 15-16-му році життя став членом Української Військової Організації (УВО), а після член Організації Українських Націоналістів (ОУН). В короткому часі, вже як студент права на Львівському університеті, виконував обов'язки окружного провідника ОУН в Стрийській окрузі. В роках 1935-1939, був він з доручення ПУН-у провідником Крайової Екзекутиви ОУН на Західних Землях. В той час побував нелегально

кою посвятило намагання передати своїм учням все, що йому було потрібне в їхньому житті. Подляя її признавання належить і Володимир Цісик, який є організатором симфонічної оркестри, її душею і серцем.

Не треба забувати і на батьків учнів, бо вони зрозуміли значення музичної культури в житті людини і нації та з повним довіря підтримали УМІ, віддаючи своїх дітей на музичне виховання фаховим українським силам. Це заслуга є самих учнів, які з несподіваною енергією присвятили свій вільний час навч.

Присутня на концерті публіка щиро сердечно вітала молодий музичний колектив і рисиним оплесками дякувала йому. Відсутність старшого громадянства на концерті глибоко відчула присутня публіка, а ще глибоше наша молоддь. Ми переконані й віримо, що ця аномалія більше не повториться.

Микола Галій

ДИВНІ І НЕРЕАЛЬНІ ПОЛІТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ

(Зачепаючи зі стор. 2-ої)

партії, а також неопієній матеріальній допомозі західної демократії.

Свій оптимізм автор доводить до зеніту таким твердженням: „Можливості революції в країнах советського блоку стали куди реальнішими тепер, як були перед другою світовою війною. Під впливом Москви опинилося багато висококультурних і національно розвинених народів. Німці, поляки, мадари, чехи, болгар, румуни, словаки, естонці, латвія, литовці — все це високоцінні революційні матеріали, який одного дня не стерпять корити Росії, повстане проти неї, а тоді прийде й для нас шана”.

А в другому місці: „Коли б до тих 7 мільйонів (мадари — зав. наше) додалися 70 мільйонів тих, яких Росія забрала в неволю після останньої війни, а потім ще мільйони тих, які поїли в російське ярмо в 19 і 20 ст. — то Москва без війни лежала б на лопатках. Без війни і без допомоги Заходу!”

До цього тільки одне зауваження: в тім то й діло, що „коли б”: Пан Р. Ільницький не враховує маленьку „дрібничку”, що так ідеальні для вибуху революції умовини ніколи не можуть постати.

Визволення поневоплених Москвою народів, наступити може виключно у висліді тотальної війни, що остаточно вирішить долю цілого світу. Ми не маємо сумніву в тому, що московський більшовизм буде знищений, а переможець вільний світ і його демократія.

Свою визвольну політику українці у вільному світі не можуть спрямовувати на підготовку революції в Україні, чи „зокрема і передусім” народів т. зв. сателітних держав, як цього хоче п. Ільницький. Тим більше, що політика деяких еміграційних сателітних країн в першу чергу полягає, не дуже прихильно до наших визвольних аспирацій, з огляду на їхні територіальні претензії.

Замість підготувати рево-

Українська хроніка

● Авторський вечір Аліни Косовської відбувся в приміщенні літературних вечорів Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку в неділю 5 січня п. р. У програмі вчора передбачено: поезія, М. Ласовської, О. Закличської, Л. Микуненко, Г. Глухо, С. Личманенка, Вітека і Водарника, новела „Криза пили”, що її читав Микуненко, Л. Косовська, і поезія, що її читав Микуненко, С. Личманенко. Вступне слово про авторку вголосив Володимир Ласовський. Початок о год. 8-й веч.

● В Південній Флориді стосується в останній ніч проти комуністичних партійних мітингів — розлікування з американських військових гвардійців такого парашута, який геть винищує листя на деревах в джунглях, в якій кріється велика паразитарна загроза. Американські військові дорядники, що винищують південних етнічних воядер паразитарної війни, переконані, що позбавляючи природної лісової екрани для комуністичних партійних мітингів, можна буде легше винищити їх.

НАША ПОДЯКА

3 Волі Всевишнього відійшла від нас наша Улюблена МАТИ І БАБУНЯ

Бл. п. НЕНИЛІЯ ГАРДЕЦЬНА

у дні 29-го листопада 1961 р. в похоронена в дні 2-го грудня п. р. по 63-ох роках трудобитого й активного та виповненого любов'ю ближнього життя.

Ми безмежно вдячні Всевишньому Отцю о. П. Мартинюку і о. М. Харині за відвідини хворої в шпиталі і вдома, о. Крилошанові Лободичеві, о. Іванові Прокопівському, о. Любимові Мухомову, о. Любимові Гурзарі і о. Богданові Овдичеві за відправлені Служби Божі в наміренні шаної Найдорожчої Матері та за їх зворушливі листи.

Вже в часі недуги Покійної ми зазнали стільки любові, прихильності й підтримки не лише зі сторони лікарів Д-ра Юрія Березицького, Д-ра Лева Смішова та Д-ра Беніаміна Немовича, що опікувалися нами Матір'ю з найбільшими стараннями та повною посватою, але також зі сторони Прихильників і Знайомих, що не жаліли ні часу ні труда, щоб нашу Матір і нас морально підтримали.

Сподіваємося, сума мрій та бажань нашої Матері, щоб завжди на далішій чужині мати правдивих українських товаришів, Всевишній Отець о. сов. Петро Липин, о. Олександр Кобрич, о. сов. Микола Харина та о. Микола Пиріг величезно та зворушливо відправили Парастас та св. Литургію, гарно і мистецтвено співали великий хор під проводом п. Юрія Гаврилова, а дітями під проводом сеньора п. Кононієвського та п. Жуги. Нехай Всевишній винагородить їх усім ласками за таку шпирість.

Зворушило нас також, що на вістку про смерть Покійної прибула наша Рідня із близьких і далеких сторін, не залишаючи часу і труда. Всім нашим Рідним, що провели її в останню дорогу наша щира подяка.

Ми безмежно вдячні Централі Союзу Українок Америки за під Оленою Лотоцькою на чолі, Окружній Раді ОУА та 42 Відділом ОУА у Філадельфії, за організовану участь у парастасі й похороні, а також Маріївській Дружній М. св. Ольги та 11 Відділом „Провидице” за участь у похоронному обряді і у візиту для дороги Покійної. Ми зворушливо дякуємо нашим промовцям п. Олені Лотоцькій, п. Марії Пащун, п. Людмилі Івченко в часі Парастасу і вдячні о. сов. Липині за замальований життєвий хрестини і громадянства в часі похорону.

Численні вітання від родичів, приятелів і організацій, а ще більше численні пожертви на Служби Божі та пресовий фонд „Нашого Життя” і інші добродійні діли, величезна участь громадянства у Парастасі, похоронах та поминах по нашій Матері доказали, що це не замало людське серце. Це було нашим призначенням для праці Покійної проповіді цілого П. життя. Рівнож складало щире подяку нашим членам ОУА п. Терещаків, Лопатинській, та всім членам 42-го Відділу, що відгукнулися поминами, а п. Інок. Стефаній Пушпар, що так щиро приволодила ними. Зворушили нас промова п. дир. Володимира Дорощенка, п. Д-ра Бориса Гавриловича, п. Теодора Вах-Войчука, п. Марії Колтунок, п. Марії Струтинської, Михайлини Чабанської та Дарусі Новиківської. Зокрема дякуємо Всім о. Кобринові не лише за участь, але також за відвідини Панакхиди на поминах.

Наша особлива подяка для наших дорогих, немов прибраних донок нашої Матері — п. Доні Когути, п. Євгенії Новиківській, п. Вероніці Негельській, п. Марії Медко, п. Стефанії Вернаді, як також дорогим подругам нашої Матері п. Ірині Павличковській, п. Марії Білик, п. Людмилі Івченко, п. Стефанії Матчак, п. Ользі Павличковській, п. Лідії Вурачівській, п. Олені Лотоцькій та п. Марії Юркович, які так глибоко разом з нами пережили її втрату.

Дякуємо всім організаціям за поминання померлих оголошень, Пресовій референтурі СФУЖО за видання померлого комунікату, редакції „Нашого Життя” за спеціальне жалізне засідання та теплі вітання, Голові Управи СФУЖО за заходи в справі створення видання фонду ім. бл. п. Кемелі Гардецької.

Ми не в силі подякувати особисто за всі численні листи і телеграми за висловленими співчуттями, та слова прихильності і любові до нашої Матері були для нас великою моральною підтримкою у нашому важкому горі.

Дякуємо похоронному заведенню М. М. Насевичів, що дозволило всім старим, щоб відправити нашу Матір на віддержку у нашому важкому горі.

ІРИНА І ВАСИЛЬ КУШМЕЛІН
ВОЛОДИМИРА І МИКОЛА ЦЕНКО
ОЛЕКСА ГАРДЕЦЬКА
доньки, син і зяті

3 НАГОДИ СВЯТА РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

щирі побажання радості й духовної сили нашим Вратам і Сестрам у поневоленій Україні і поза нею в розсіяні у вільному світі перебуваючим і, зокрема, тим, що в неволі й на засланнях в московських катівнях і таборах терплять, — складає

КОНСІСТОРИЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в США.

Церква-Пам'ятник від сторони Центрального Українського Православного Цимітара в С. Банди Вруку, Н. Дж.

Цей величний Храм-Пам'ятник стає на вічний молитовний спомин усіх тих синів України та Батьків, Братів, Сестер і Дітей наших, що в боротьбі за право України і народу її на вільне буття в своїй Батьківщині життя положили.

Щоб не вмерла пам'ять по них, щоб по всі часи зносилися молитви за душі їхні, щоб довести світові силу духа українського — мусить стояти на Землі Свободи, в США, цей Божий Храм-Пам'ятник.

Закінчимо ж, дорогі Брати і Сестри, вже тільки внутрішню будову і устаткування цього Пам'ятника, що славу Українського Народу в світі й віки понесе, а ім'я Ваше в книгах будівничих для дітей Ваших і наступних поколінь збереже.

Перед нами Свято Різдва Христового, прийде Свят-Вечір, під час якого, згідно з віковою традицією народу нашого, згадаємо відсутніх членів родини, а найперше найдорожчих наших найближчих — всіх мучеників і героїв Українського Народу, що життя своє віддали за волю і державність України. Згадаймо ж їх, а одночасно й вшануємо щирою жертвою на внутрішнє виціщення і устаткування Храму-Пам'ятника, єдиного в світі пам'ятника над їхніми, в більшості невідомими могилами.

Пожертви вислати на адресу:
MEMORIAL CHURCH
P. O. Box 595 — So. Bound Brook, N. J.

JUSTER GALLERY
154 East 79th St., N.Y.C. TR 9-1007
ВИСТАВА ОБРАЗІВ
Л. ГУЦАЛЮНА
Відкрита ЩОДНЯ, крім неділь — 10:00-5:00 год.
8-го до 27-го СІЧНЯ 1962 р.

КРУЖОК ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ —
КОМІТЕТ ПРИДБАННЯ ПЛАСТОВОГО ДОМУ
в НЬЮАРКУ, Н. Дж.
запрошують ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО на
Традиційні
КАРНАВАЛОВІ ВЕЧЕРНИЦІ
що відбудуться
в суботу, дня 10-го лютого 1962 р.
в залі УКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛ,
180 William Street — в Ньюарку.
ПОЧАТОК: в год. 8:00 вечора.

—> ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК <—
Оркестра — Богдана ГІРНЯКА.
Буфет в заряді Вп. Пань. Вступ: \$2.50.
Всі інформації в справі презентації дебютанток уділяє п-ні Августина ХОМА — 187 Parker Ave., Marlewood, N. J. тел.: SO 3-5348.
Всі столики резервовані. Просимо їх своєчасно замовити в „ГОВЕРЛІ” — 203 Springfield Ave., Ньюарк, Н. Дж., тел.: MA 3-6248.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ
— влаштує —
в суботу, 13-го січня 1962 р. —
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,
140 2-га Евено, Нью Йорк

МАЛАНЧИН ВЕЧІР
В ПРОГРАМІ:
НОВОРІЧНИЙ ПРИВІТ — ТОМБОЛЯ.
Музика: „АМОР” Зенона САВЧУКА.
БУФЕТ у заряді Вп. Пань.
ВСТУП: \$3.00 ПОЧАТОК: год. 9:00 веч.
Чистий дохід призначений на сплату догугу за спортову площу.
УПРАВА УСК-у

ОСЕРЕДОК СУМА ім. ген.-хор. Т. ЧУПРИНКИ — 2-й ВІДДІЛ ООЧСУ в НЬЮ ЙОРКУ
— запрошують —
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО на

традиційну ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ
(МАЛАНЧИН ВЕЧІР)
в суботу, 13-го січня 1962 р. в аудиторії школи св. Юра в Нью Йорку.
До танців приграватиме оркестра — п. ТКАЧА. Аранжер забави — п. Мирослав ШИГЕЛЬ.
ПОЧАТОК: в год. 9:00 вечора.
Столи проситесь замовляти в Домі Організації Визвольного Фронту, при 315 Е. 10-та вул., Нью Йорк. КОМПІТЕТ

ВИПШЛИ ВЖЕ З ДРУКУ І ПОСТУПИЛИ НА ПРОДАЖ:
УКРАЇНСЬКИЙ
ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР
на 1962 рік.

Календар має багату літературну частину і рясно ілюстрований. 180 стор. друку. Ціна \$2.00 з пересилкою.

Четвертий том праці
проф. І. ВЛАСОВСЬКОГО
„НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ”
(р.р. 1917-1933)

Ціна цього тому з пересилкою: в м'якій оправі — \$8.00
в твердій оправі — \$7.50

Для бажаних придбати всі 4 томи ціна знижена, а саме:
з пересилкою в м'якій оправі — \$20.00
в твердій оправі — \$25.00
Замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF UOCHURCH
P. O. Box 595
So. Bound Brook, N. J.

ПЕТРО ПУЦИЛО каже,
що ключем до
успішного
ощаджування є:

TRIDENT
SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
1935 West 51st Street, CHICAGO 9, ILLINOIS TEL: FRANKFORD 8-8888

